

18. Nov. 1972

FAKTA

Dato:

18. Nov. 1972

Sidetæl:

Notes 72 bd 5 s. 45-53

at jeg i hke kun lude vore at samm-
samm man ligne det med en meditation,
i de de off blik er man, eller ber
vare, alene med sig selv uden om
i individualitet og eget, og - i dette
off blik er der her, punkt om
Succis i hke lilstede.
I det off blik Succis kan han eller
alene off kan han på at lave et
"gult billede" smig sig ind, hvad
der kan ske, så er egrets vilje
og dess ønsker, helt og begynder lilt-
stede og så har processen mis-
-led sin renhed - sin selv -
-problemmelse. I det off blik
man vil noget, og det man
lid er som regel noget udenfor
en selv - så kan man inkl.

Paris

18-11-72

Ser jeg de produkter igu-
-nem som jeg har læst til
indstillingen hos Clausen, kom-
-mer jeg i stærkt liv om deres
verdi!

Med disse post kort man tager
ville jeg foresøge at lave kunst
uden at gøre mig afhængig af
materialets elementer form - farve,
men lade kunsten opstå i a
et materiale - et objekt fra lilt-

- lig heden: et Postkort.
og de aller første af perlehalerne
har jeg kunnet opnå som første klasse
idee - som de - Konsekvens. I de
fleste tilfælde har jeg kunnet
eller rent ud kunnet Post-
kortet i forhold til en firkan-
- det færdig, yderligere har jeg mar-
- ket den reproporcionering ved
linier og inddele den i forskellige
arealer lige som jeg i nogle til-
- fælde har anvendt færdige
arealer. Jeg har altid forfulgt
den opmindelige ide som jeg
var at lade træsten opstå
alene ved hjælp af Postkort-
-tene, hvor jeg ikke har kunnet
klare det har jeg søgt hen til
hjælp hos materialets form og
farve.
Der er min for muntlige forklarin-
-ger - den ene at ideen ikke
er god nok - den anden at
det ikke kan lade sig gøre.
De for muntlig heder bliver hurtigt
til en for min ideen ikke er
god nok og naturligt at det
ikke kan lade sig gøre.
Fra begyndelsen har jeg forestillet
at lade være at behøve Post-
-kortet som en form - farve - skak-
- tur - men alene som et Post

Postkort forestillende Notre Dame
Triduefveren o. s. v.
Men - denne siges i intet med ferer
at muntlig hedene for hvor meget
man kan man julede med kortene
bliver stærkt begrænsede.
Man kan som i har gjort
placere dem i julede til himan-
den og et julekort af grensel-
areal og eller, som i meget ja
til julede har gjort i julede til
tema - motiv - eller (hvad i
har undersøgt mig) for "litterat"
- aret det is i med hald.
Der er een kendsgerning - ikke
alene ved disse Postkort, men
ved et hvert objekt kendt for
i muntlig heden og den er at et
sådant objekt stædigt ved bli-
ver at være hvad det er.
Kan hils der man julede kraftigt
med det i gennem beskæring - deling
bemærkning - som man hangt eller
placere i; kan det julede
sige i den lille en smile, men
kan også kan en smile.
For mig at hælde sig til Postkor-
-tet, man har valgt det i den
hensigt at bringe det i en kants-
-menisk sammen hang, men stilles
meder spørgsmålet sig: hvad
til det sig? Postkortet er et
Postkort og den kendsgerning kan

der ikke spindes mange andre på.
Så kan man høre om de antil-
-te kort at de er nogenlunde
bizarr - faktisk noget om vore
konventioner - her er is socialt
interesse o. s. v. - men det er egen-
-skaber der fører til mange pro-
-skellige områder, men ikke
til kunst.

Der foresvævede mig en tanke
om at man ved den nye man-
-tering og forskellige former for pla-
-tering af Postkortene indbragtes
og i forhold til en fiktionel
flade kunne opstå en percepti-
-vel forvandling med den sæd-
-des at man pludselig så meget
i dem (uden at gøre sig flæk af
der var Postkort) som man
ikke gør på. En så den forvand-
-ling kan opstå, men dels er
den meget lidt udsæls epirande
og dels prøvede den en meget
velvillig og fordybende indstilling
hos behandleren, i forhold til
den udsælsige kendsgerning
at Postkortet ved blive først
og sidst at være Postkort - og
kan man så, lidt stupide
Spørge: hvad har et Postkort
med kunst at gøre?

Jeg skal ikke nægte at det måske
er muligt for nogen at have kunnet
med Postkort - at der faktisk
ikke skulle være noget til hinder
for det - men jeg tror ikke
hvorfor?

For det første fordi jeg har meget
vanskeligt ved at abstrahere fra hvad
hvad en ting er, og du kan ikke
kun det så anvender du den
ting som den er, men - som
en erstatning for, det er netop
dvs. at undgå ved at vælge
denne ting - form og farve.
Hvad siger du anvender Postkort
som en form - en skulptur - en
proportion - et middel hvormed
jeg kan markere flader og
som farve.

Dorfer - om jeg anvender Postkort
eller olie farver - hvor meget på
et, som kan der ligge bag ved
anvendelsen er i begge tilfælde
den samme.

Betyder det at jeg ikke kan
hænge sammen - at det er den
eneste naturlige måde at tænke
på for mig?

Og hvorfor vil jeg det? Fordi
der forekommer mig helt indlysende
at skulle vælge mellem to mulige
farver og former, og faktisk maleri

~~men~~ for mig mangler et vinkelbreds-
-nover. Materialer er i alle ordets
beholdninger for udsendt for mig.
Trods de mange forbehold is
over for hvor meget over for mine
Postkort mon tager - is her arbejdet
med dem mere tilfredsstillende
mere nødvendige - og all end de de
er male og skille ved se mellem
en rød - blå - grøn - firkanted
Cirkel - tre kant.
Når jeg dog for for spørgt hvad
et Postkort her med kunst
at gøre her is svare: intet.
Man det skal det heller ikke
have - det skal ved blive med
at være Postkort - man det
man bringer det til man have
med kunst at gøre.
Då jeg is her beqvist er at is
her selv at kunne ved at Uden-
-prover med Urdet, f. eks i for-
-hold til en flade, en kan med
oplyske til mig indstillinger eller farvede
områder, kunne kunsten opstå.
Grundet til den ne fejl tagelse
lige i at hele min egen fortælle
og indstilling til kunst, til-
-trods for at is havde det
mod satte, er meget begrænset og
traditionel. Den ne indstilling
består bl. a i at is op for

Kunst som en ting (sterkt på-
-skyndet her til af min interesse
for P. Mondrian & Ad Reinhardt)
og derfor ikke kan forstå at kunst
kan være mange forskellige ting.
Jeg er naturligvis nok vel over
at den kan være det (her og
-nem min interesse for Marcel
Duchamp og Picabia) men, måske
-ly nok fylder is det ikke
overbevisende.
Jeg kan tage to eksempler fra
min senere produktion, som is
står meget usikker over for.
Det ene består af en vinkel
med tre produktioner af Rembrandt
& Vermeer og et par stykker af en
billede pige og måske dyr, disse tre
billeder har is sat sammen so-
-ledes at par stykker med piger
kommer i mellem Rembrandt &
Vermeer.
Det andet som is fuldstændig
har det "kunst maben" be-
-står af to annoncer for Wind-
-sor and Newton pensler i markil-
-ede, Chr. Nyboes portret af
en maler, et lille parve skema.
Disse fire billeder er sat sam-
-men så de ses unskæligt og
uden tungt vegede jords på en
strukturel komposition.

Disse to mon koger her jo meget.
Svare ved at "akcepter" - jeg må
måske bringe mig lidt del - de
"s" til der mit velkomne kunst mæ-
-dte"

Der som har i en kasse med mig ved
disse mon koger var selv bille-
-dernes "indhold" dette at man
i en kalender hvalte lidt bilder
placere. Fra en kronell, Vermeer og
et vanalt byrne juvel, og i det
anden denne effektive, Dreilange-
-ring for et kunst mælt vort-
-tyl fejlet sammen med et for-
-dyrige frem ragede billede af
en "gammel dagg kunst mælt"
kun på en "akcept" brugende
kun i sine i vort.

Over for disse to produkter stiller

en kunstnerlig spørgsmålstil:

Er man en kunstner?

Der er det naturligt ikke
hvis man ved kunst alene for-
-stir mælti form - form - kompo-
-sition o. s. v. Skillet over for en
formalistisk vurdering vil disse
to produkter julle placere
til Tuden - men - hvis kunst
kun være mange andre ting
f.eks. at man giver nogle "funde"
billeder et nyt indhold en
ny betydning og udgørelse, i disse

for til fælde en ironisk - ved hjælp
af nogle musse producerede billeder
af som alle men nesten omgives med
kan vise noget nyt i dem, for
hvordan man via så dan ne reprø-
-der h i over op ret holder myten om
kunstner og det smukke, så kan
j du i hke se hvorfor det ikke
kan være kunst! Det kan kun
- se næsts hvis man, som j al-
- så, fortrinsvis betragter det
on skue og den nye min kunst for-
- stilling ud for et bestemt punkt
der formalistiske.
Min indstilling byr de to indvirk-
producerer og forsvind ikke så
meget, i første række at hørde
deres sang som kunst - men først
og fremmest at j beskueren
til at se på de ting der
omgiver ham (forstået helt
uden pedagogisk sigte) - j vil
i hke bestemme hvad han
skal se i den ting j viser
ham, men ulene gøre det muligt
for ham at SE.

llllllllll